

Opinia

o ustawie o zmianie ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji (druk nr 110)

I. Cel i przedmiot ustawy

Nowelizacja ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji (Dz. U. Nr 79, poz. 550) podyktowana jest koniecznością uwzględnienia w treści ustawy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 18 stycznia 2007 r. (sprawa C-385/05), zgodnie z sentencją którego art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej, należy interpretować ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które wyłączają – choćby przejściowo – określoną kategorię pracowników z ustalania liczby pracowników zatrudnionych w rozumieniu tego przepisu (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, seria C nr 56 z 10. 03. 2007). Tym samym uzasadniona jest zmiana do art. 7 ustawy nowelizowanej, polegająca na skreśleniu zawartego w nim ust. 2.

Pozostałe zmiany uwzględniają problemy, dotyczące niektórych przepisów, zaistniałe lub mogące zaistnieć w praktyce stosowania ustawy, co zostało przedstawione przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych, zgodnie z nałożonym przez ustawę obowiązkiem. Dotyczy to uściśleń w art. 11 ustawy nowelizowanej w zakresie funkcjonowania rady pracowników – czasu trwania kadencji rady, zapewnienia jej funkcjonowania, jeżeli w trakcie kadencji zmniejszy się zatrudnienie pracowników poniżej wymaganej ustawowo liczby oraz uregulowania obowiązku pracodawcy *powiadamiania*

przez pracodawcę o prawie do wyboru nowej rady, nie zaś *obowiązku* zorganizowania wyborów do kolejnej rady (realizacja uprawnienia pozostaje w gestii uprawnionego podmiotu; analogicznie należy rozumieć zmianę zawartą w art. 26 ust. 2 ustawy nowelizowanej). Zrezygnowano także z dotychczasowego brzmienia art. 11 ust. 4 ustawy nowelizowanej, który w praktyce mógł, niezgodnie z zasadą kadencyjności rady, stanowić podstawę do jej działania nieograniczonego w czasie. Ponadto dokonano uściślenia przesądzającego dotychczasowe rozbieżności interpretacyjne w art. 12 w ust. 4, stanowiąc, że wybór członków rady pracowników, w razie ustania członkostwa, ma charakter uzupełniający.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy stanowił przedłożenie rządowe. W trakcie prac legislacyjnych w Sejmie w projekcie dokonano nieznacznej korekty o charakterze doprecyzowująco-legislacyjnym.

Ustaw nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Bożena Langner

Główny legislator